

Prima instanță - Judecătoria Bălți, sediul Central (jud. : A. Roșca)

Instanța de Apel - Curtea de Apel Bălți (jud. : I. Grosu, A. Garbuz, A. Ciobanu)

ÎNCHEIERE

11 septembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tatiana Vieru
Nina Vascan
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Întreprinderea Municipală
”Direcția Reparații și Construcții Drumuri Bălți”,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu
Răspundere Limitată ”Sadina” împotriva Întreprinderii Municipale ”Direcția Reparații
și Construcții Drumuri Bălți” privind încasarea datoriei,

împotriva deciziei din 14 martie 2019 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost
respins apelul declarat de Întreprinderea Municipală ”Direcția Reparații și Construcții
Drumuri Bălți” și menținută hotărârea din 8 octombrie 2018 a Judecătoriei Bălți,
sediul Central,

c o n s t a t ă :

La 1 septembrie 2016, Societatea cu Răspundere Limitată ”Sadina” s-a adresat în
instanța de judecată cu cerere de chemare în judecată împotriva Întreprinderii
Municipale ”Direcția Reparații și Construcții Drumuri Bălți” solicitând încasarea
sumei de 100 000 de lei cu titlu de datorie, 5000 de lei cu titlu de cheltuieli de
asistență juridică și 3000 de lei cu titlu de cheltuieli de plata taxei de stat.

În motivarea cererii de chemare în judecată a reiterat că, la 18 ianuarie 2012 între
Societatea cu Răspundere Limitată ”Sadina” și Întreprinderea Municipală ”Direcția
Reparații și Construcții Drumuri Bălți” a fost încheiat contractul de cesiune a creanței
nr.01/2012. Potrivit contractului, Întreprinderea Municipală ”Direcția Reparații și
Construcții Drumuri Bălți” a preluat datoria în mărime de 737 760,60 lei de la
Întreprinderea Municipală Direcția Specializată de Antrepriză Reparații și Construcții
nr.2 Bălți către creditorul Societatea cu Răspundere Limitată „Sadina,,

Tot la 18 ianuarie 2012 a fost semnat de către toate cele trei părți Actul de
cesiune a creanțelor în mărime de 737 760.60 lei.

Din data semnării contractului de cesiune a creanței și până în prezent, de către
debitorul Întreprinderea Municipală ”Direcția Reparații și Construcții Drumuri Bălți”
au fost achitate în diferite tranșe suma de 637 760,60 lei.

Ultima achitare a avut loc la 11 ianuarie 2016, în urma unei reclamații.

Din 11 ianuarie 2016 și până în prezent, debitorul nu a mai achitat nimic, iar
datoria după achitarea din 11 ianuarie 2016 constituie suma de 100000 de lei.

În vederea soluționării pe cale amiabilă a litigiului, la 8 iulie 2016, a expediat Întreprinderii Municipale ”Direcția Reparații și Construcții Drumuri Bălți” o reclamație cu solicitarea executării benevole extrajudiciare a datoriei restante, însă pârâtul nu i-a dat curs.

Prin încheierea judecătorei Bălți din 20 decembrie 2017, în proces a fost atras Consiliul municipal Bălți în calitate de intervenient accesoriu.

Prin hotărârea din 11 mai 2017 a Judecătorei Bălți, sediul Central, cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Sadina,, a fost admisă.

S-a încasat din contul Întreprinderii Municipale ”Direcția Reparații și Construcții Drumuri Bălți” în beneficiul Societății cu Răspundere Limitată „Sadina” suma de 100 000 de lei cu titlu de datorie, suma de 8000 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 29 mai 2017, Întreprinderea Municipală ”Direcția Reparații și Construcții Drumuri Bălți” a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii și pronunțarea unei noi hotărâri respingere a acțiunii depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Sadina”.

Prin decizia din 7 noiembrie 2017 a Curții de Apel Bălți a fost admisă cererea de apel depusă de Întreprinderea Municipală ”Direcția Reparații și Construcții Drumuri Bălți”.

S-a casat hotărârea din 11 mai 2017 a Judecătorei Bălți, sediul Central și s-a restituit cauza spre rejudecare în prima instanță.

Prin hotărârea din 8 octombrie 2018 a Judecătorei Bălți, sediul Central, cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Sadina” a fost admisă.

S-a încasat din contul Întreprinderii Municipale ”Direcția Reparații și Construcții Drumuri Bălți” în beneficiul Societății cu Răspundere Limitată „Sadina,, suma de 100 000 de lei cu titlu de datorie, 5000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică și suma de 3000 de lei cu titlu de cheltuieli de plata taxei de stat.

Pentru a hotărî astfel, instanța a conchis că, dreptul reclamantei la încasarea sumei se confirmă prin contractul de cesiune nr.01/2012 din 18 ianuarie 2012 încheiat între Societatea cu Răspundere Limitată „Sadina” și Întreprinderea Municipală ”Direcția Reparații și Construcții Drumuri Bălți”.

Instanța a reținut că contractul de cesiune este unul legal. Întreprinderea Municipală ”Direcția Reparații și Construcții Drumuri Bălți” este agent economic cu personalitatea juridică, astfel că, la încheierea contractului de cesiune nu a fost nevoie de decizia Consiliului municipal Bălți.

Prin urmare, instanța de fond a constatat că Întreprinderea Municipală ”Direcția Reparații și Construcții Drumuri Bălți” nu și-a onorat pe deplin obligațiunile de transferare a datoriei integral asumate prin contractul de cesiune nr.01/2012 din 18 ianuarie 2012 încheiat între părți.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 1 noiembrie 2018 Întreprinderea Municipală ”Direcția Reparații și Construcții Drumuri Bălți” a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii și pronunțarea unei noi hotărâri respingere a acțiunii depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Sadina”.

Prin decizia din 14 martie 2019 a Curții de Apel Bălți a fost respinsă cererea de

apel depusă de Întreprinderea Municipală ”Direcția Reparații și Construcții Drumuri Bălți” și menținută hotărârea din 8 octombrie 2018 a Judecătorei Bălți, sediul Central.

La 13 iunie 2019, Întreprinderea Municipală ”Direcția Reparații și Construcții Drumuri Bălți” a declarat recurs împotriva deciziei din 14 martie 2019 a Curții de Apel Bălți solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Sadina”.

În motivare a indicat că decizia instanței de apel este neîntemeiată. Instanța nu a ținut cont de prevederile art. 556 din Codul civil, or, la materialele dosarului lipsesc catele care ar confirma existența creanței.

Contractul de cesiune nr.01/2012 din 18 ianuarie 2012 încheiat între Societatea cu Răspundere Limitată „Sadina” și Întreprinderea Municipală ”Direcția Reparații și Construcții Drumuri Bălți” este ilegală deoarece a fost semnat abuziv fără autorizarea fondatorului și anume a Consiliului municipal Bălți. Astfel că, în temeiul art. 80 al Legii nr.436 din 28 decembrie 2006 cu privire la administrația publică locală, doar consiliul local poate decide înființarea unor întreprinderi municipale.

Recurentul consideră că, instanța de apel nu a dat o apreciere corectă tuturor probelor și normelor de drept material aplicabile speței, nu a constatat și elucidat toate circumstanțele care au importanță pentru justa soluționarea cauzei.

Prin referința depusă la 23 august 2019, Societatea cu Răspundere Limitată „Sadina” a indicat că recursul declarat de Întreprinderea Municipală ”Direcția Reparații și Construcții Drumuri Bălți” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă. A solicitat respingerea recursului ca inadmisibil.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Bălți a pronunțat dispozitivul deciziei la 14 martie 2019.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit avizului de recepție, recurentul Întreprinderea Municipală ”Direcția Reparații și Construcții Drumuri Bălți” a recepționat decizia motivată a instanței de apel la 19 aprilie 2019 (f.d.180).

Cererea de recurs a fost declarată la 13 iunie 2019, respectiv în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile

prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Potrivit art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Întreprinderea Municipală ”Direcția Reparații și Construcții Drumuri Bălți” nu se încadrează în

temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Întreprinderea Municipală ”Direcția Reparații și Construcții Drumuri Bălți”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Tatiana Vieru

judecătorii

Nina Vascan

Dumitru Mardari